

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W SIERADZU

z dnia 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Sieradza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz.594) oraz art. 227 i art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 169, poz. 1387, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660 i Nr 153, poz. 1271; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524; z 2008 r. Nr 229, poz. 1539; z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676; z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 254, poz. 1700 i Nr 182, poz. 1228; z 2011 r. Nr 6, poz.18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 186, poz.1100, z 2012 r. poz.1101 i poz.1529) uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę wniesioną przez Pana Ryszarda Majchrzaka na działalność Prezydenta Miasta Sieradza uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sieradzu do przekazania zainteresowanym stronom niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez rozplakatowanie na tablicy ogłoszeń i zamieszczeniu jej treści na stronie internetowej Urzędu Miasta Sieradza.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sieradzu

Tomasz Olejnik

Uzasadnienie

Podczas XXVII Sesji Rady Miejskiej w Sieradzu Pan Ryszard Majchrzak złożył skargę na działalność Prezydenta Miasta Sieradza Pana Jacka Walczaka. Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami), właściwym organem do rozpatrzenia skargi na wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. Na podstawie art. 237 paragraf 3 k.p.a. Rada Miejska w Sieradzu zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi. Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej, na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów i wyjaśnień tak pracowników Urzędu Miasta Sieradza jak i wysłuchaniu skarżącego, rozpatrując przedstawione zarzuty stwierdziła, co następuje: Skarga obejmuje 3 odrębne, samodzielne zarzuty, z których każdy został poddany osobnej analizie.

1. Zaniedbanie i zaniechanie.

Skarżący podnosi: „Dlaczego pomija Pan corocznie wniosek Rady Osiedla o wybudowanie boiska przy Szkole Podstawowej Nr 6 w Sieradzu. Odpowiedział Pan (pismo znak: WORO. 0003.23.2013 z dnia 21.03.2011r.), że wniosek nie został uwzględniony z powodu ograniczonych środków finansowych, niewystarczających na sfinansowanie wszystkich postulowanych inwestycji. Odpowiedź ta, jest nieprawdziwa. Nie odnosi się Pan do zarzutu, że boisko było w projekcie budowlanym i były środki finansowe przydzielone przez Ministra Sportu i Turystyki na budowę terenowych urządzeń sportowych, lecz boisko zostało wykreślone przez Jacka Przybyłkę. Dotacja z Ministerstwa Sportu i Turystyki w kwocie 600 tys. zł ze środków Funduszy Rozwoju Kultury Fizycznej została przyznana na dofinansowanie budowy sali gimnastycznej z zapleczem i terenowych urządzeń sportowych przy Szkole Podstawowej Nr 6 w Sieradzu (umowa nr 061/08/041 została podpisana 26 sierpnia 2008 r.). W roku 2008 została wykorzystana tylko kwota 200 tys. zł. Pozostała kwota 400 tys. zł do dnia 30.06.2009 r. nie została wykorzystana. Sala gimnastyczna zaczęła funkcjonować od 1 września 2009 roku. Była to dotacja celowa i winna być wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem, tj. wybudowaniem terenowych urządzeń sportowych przy Szkole Podstawowej Nr 6. W pismach znak: WOR/O.0057-3/XXXIII/2009 z dnia 30.06.2009 r. i WOR/O.0057-2/XXXIV/20909 z dnia 27.07.2009 r. też informował Pan, że w budżecie miasta na rok bieżący takich środków nie przewidziano; widzi się potrzebę poprawy stanu technicznego boiska przyszkolnego, ale jest to sprawa do realizacji w latach następnych. W którym roku, panie Prezydencie? Trwa to już czwarty rok. Znajduje pan środki 100 000,- zł na sfinansowanie renowacji lica ścian ceglanych wewnątrz wieży kościoła (Kolegiaty); 100 000,- zł na wymianę posadzki na parterze w krużgankach klasztoru Sióstr Urszulanek; 300 000,- zł na budowę parkingu przyszkolnego przy Szkole Podstawowej Nr 9”. Nie wstydy się Pan kłamać? Komu Pan służy? Jakimi wartościami, normami się Pan kieruje?”

Do przedstawionych zarzutów, wyjaśnień na piśmie udzieliła Pani Arleta Binkowska – Podinspektor Referatu Funduszy Zewnętrznych Urzędu Miasta Sieradza. Dotacja z Ministerstwa Sportu i Turystyki w ramach środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, została przyznana w kwocie 600.000,00 zł na realizację projektu „**Rozbudowa Szkoły Podstawowej nr 6 im. Janiny Majkowskiej w Sieradzu o salę gimnastyczną połączoną budynkiem szkoły łącznikiem wraz z urządzeniami technicznymi**” na podstawie umowy 064/08/041 zawartej w dniu 26 sierpnia 2008 r. Poniesione koszty od początku realizacji przedsięwzięcia: ze środków własnych i innych – 2 208 115, 52 zł ze środków FRKF – 600 000,00 zł (w tym 200.000,00 zł w roku 2008 i 400.000,00 zł w roku 2009) łącznie -2 808 115,52 zł Dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem, co potwierdza przeprowadzona przez przedstawiciela Ministerstwa Sportu i Turystyki wizytacja oraz pismo zamykające projekt. Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sieradzu zapoznała się z dokumentacją projektową, przetargową, zasadami finansowania, treścią pisma Ministerstwa Sportu i Turystyki, notatką służbową z rozmów dotyczących przedstawienia cen związanych z budową sali gimnastycznej z łącznikiem, sporządzoną 25 czerwca 2007 r. przez Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 6 Panią Izabelę Żuberek. Jak wynika z przedstawionych

dokumentów w listopadzie 2006 r. odbyło się pierwsze spotkanie, na którym firma sporządzająca projekt techniczny przedstawiła rozrysowany plan inwestycji zawierającej salę z łącznikiem, boiskiem oraz drogą ewakuacyjną. Na początku czerwca 2007 r., odbyło się drugie spotkanie, na którym zostały przedstawione trzy warianty kosztów dotyczących planowanej inwestycji: pierwsza – budowa Sali z łącznikiem, drogi ewakuacyjnej, boiska sportowego; druga – budowa Sali z łącznikiem, drogi ewakuacyjnej; trzecia – budowa sali z łącznikiem. Prezydent Miasta Sieradza Pan Jacek Walczak, a nie jak podnosi skarżący Zastępca Prezydenta Miasta Sieradza Pan Jacek Przybyłek, nie zgodził się na realizację wariantu zawierającego budowę boiska sportowego, gdyż uznał, że inwestycja byłaby zbyt kosztowna. Wybrano wariant drugi ze zmniejszeniem kosztów o 500 tys. zł. Decyzją Nr 305/2007 Starosty Sieradzkiego z dnia 27 kwietnia 2007 r., zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę sali gimnastycznej wraz z łącznikiem wg opracowania indywidualnego z urządzeniami technicznymi, a więc nie było już mowy o budowie boiska sportowego. Zadanie zostało przy tym rozszerzone o rozbudowę poddasza użytkowego nad łącznikiem pomiędzy budynkiem Szkoły oraz salą gimnastyczną, w celu urządzenia dodatkowej sali lekcyjnej na poddaszu. W dniu 26 sierpnia 2008 r. zawarto umowę o dofinansowanie przedsięwzięcia ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej pomiędzy Bankiem Gospodarstwa Krajowego w Warszawie działającym w imieniu i na rzecz Ministerstwa Sportu i Turystyki, a Gminą Miasto Sieradz określającej zasady na podstawie, których Bank realizując umowę rachunku bankowego uruchamia środki funduszu z przeznaczeniem na dofinansowanie inwestycji.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sieradzu zapoznała się ze sprawozdaniem końcowym z dnia 14.09.2009 roku, Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie oraz kopiami faktur:

Lp.	Nr faktury	Data wystawienia	Data zapłaty	Zapłacona kwota faktury (w zł)
1.	34/10/2008	07.10.2008	04.11.2008	200 000,00
2.	16/06/2009	09.06.2009	20.07.2009	282 938,04
3.	21/07/2009	20.07.2009	11.08.2009	117 061,96
	Łącznie			600 000, 00

Całkowity koszt zadania wyniósł: 2.808.115,52 zł

Inwestor wykorzystał kwotę: 600.000,00 zł

Przedsięwzięcie zostało zakończone: 14 lipca 2009 r.

Obiekt przekazano do eksploatacji: 7 września 2009 r.

Pismem z dnia 26 lutego 2010 r. Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie rozliczył inwestycję zgodnie z umową. Uzyskany efekt: sala gimnastyczna o wymiarach areny 150 x 24,0 m i wys. 6,0 m z pomieszczeniami sanitarno-higienicznymi, szatniami, magazynami sprzętu sportowego, pokojem sędziów i instruktorów, pomieszczeniem gospodarczym, zagospodarowaniem terenu, terenowymi urządzeniami sportowymi, oświetleniem terenu. Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sieradzu nie stwierdziła nieprawidłowości w działaniach Prezydenta Miasta Sieradza, w zakresie realizacji i rozliczenia przyznanej dotacji celowej na realizację inwestycji. Nie ma podstaw do zrealizowania wniosku Pana Ryszarda Majchrzaka, zgłoszonego podczas posiedzenia komisji, o przesłuchanie przedstawicieli Banku, który stwierdził zgodne z przeznaczeniem wykorzystanie dotacji. Fakt, że boisko przy szkole jest potrzebne nie może być podstawą uznania zaniedbania, czy zaniechania działań przez Prezydenta Miasta Sieradza. Decyzję w sprawie realizacji wszystkich inwestycji w mieście podejmuje uchwałami Rada Miejska w Sieradzu. Prezydent Miasta Sieradza realizuje zadania wskazane przez Radę, dlatego zarzut, że Prezydent przeznacza środki na sfinansowanie renowacji lica ścian ceglanych wewnątrz wieży kościoła (Kolegiaty); wymianę posadzki na parterze w krużgankach klasztoru Sióstr Urszulanek; budowy parkingu przyszkolnego przy Szkole podstawowej Nr 9 w Sieradzu jest bezpodstawny, ponieważ są to odrębne działy wydatków uwzględnione w budżecie miasta, ustanawianego uchwałą Rady Miejskiej. Liczba pożądanych na terenie miasta inwestycji wielokrotnie przekracza możliwości finansowe jednostki. Ocena, które z inwestycji należy realizować w pierwszej kolejności i jak wiele środków można na nie przeznaczyć, należy do organów gminy. Zakres prac zleconych w ramach danej inwestycji musi

odpowiadać wysokości przewidzianych na ten cel środków finansowych. Ograniczenie zakresu inwestycji przy zachowaniu jej pozostałych, głównych zresztą składników, tj. budowy sali gimnastycznej wraz z łącznikiem i urządzeniami technicznymi nie jest wykorzystaniem dotacji niezgodnie z przeznaczeniem. Byłoby tak w przypadku, gdyby środki pochodzące z dotacji wykorzystano na cel inny, niż został wskazany w umowie.

2. Uzyskanie decyzji o komunalizacji działki nr 200 na podstawie fałszywych dowodów.

Skarżący podnosi: „Odpowiedź, na pytanie: Kiedy i w jakim celu, dojazd do pól zaliczono do dróg publicznych? Czy przesłanki wymienione w art. 7 ustawy o drogach publicznych zostały spełnione? Odpowiedział Pan, że działka nie jest drogą gminną w rozumieniu art. 7 ustawy o drogach publicznych, jest drogą wewnętrzną służącą, jako dojazd do położonych przy niej nieruchomości. Właśnie przyznał Pan, że komunalizacja dokonana została na fałszywej informacji podanej Wojewodzie Łódzkiemu. W piśmie do Wojewody Prezydent pisze, że: Działka nr 200 obręb 32 posiada urządzoną księgę wieczystą nr 54591w oparciu o art. 51 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. nr 71, poz.838), zgodnie z którym grunty zajęte pod drogi publiczne oraz istniejące w dniu wejścia w życie ustawy stają się z mocy prawa własnością Państwa. Złożyłem, zgodnie z Pana życzeniem, dnia 15 marca 2013 r. wniosek o udostępnienie informacji publicznej, w którym prosiłem o następującą informację:

a)udostępnienie dokumentu, że działka nr 164 (z której wydzielono działkę nr 209) nie stanowiła mienia wspólnoty gruntowej;

b)udostępnienie dokumentu – stosownej uchwały rady gminy m. Sieradza, że działka nr 200 obręb. 32 została zajęta pod drogę publiczną do wykonywania zadań własnych gminy;

c)udostępnienie uchwały rady gminy o ustaleniu przebiegu dróg gminnych m. Sieradza

Niestety, żaden z tych dokumentów nie został udostępniony i do dnia dzisiejszego nie dostałem odpowiedzi na piśmie”.

Do przedstawionych zarzutów, wyjaśnień na piśmie udzielił Pan Andrzej Piaskowski – Kierownik Referatu Gospodarki Gruntami i Rolnictwa Urzędu Miasta Sieradza. Jak wynika z wyjaśnienia Referatu Gospodarki Gruntami i Rolnictwa, na pytanie o charakter, status drogi, skarżący uzyskał odpowiedź w piśmie znak: WOR.O.0003.23.2013 z dnia 21.03.2013 r. W piśmie tym wyjaśniono, że działka nr 200 (obręb 33) nie jest drogą gminną w rozumieniu art. 7 ustawy o drogach publicznych. Jest to droga wewnętrzna o charakterze ogólnodostępnym, służąca jako dojazd do położonych przy niej nieruchomości. W dniu 15 marca 2013 roku Pan Majchrzak Ryszard zwrócił się z wnioskiem o udostępnienie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej następujących dokumentów: dokumentu z którego wynika iż działka nr 164 (z której wydzielono działkę nr 200 obręb 33) nie stanowiła mienia wspólnoty gruntowej, stosownej uchwały rady gminy m. Sieradza że działka nr 200 została zajęta pod drogę publiczną do wykonywania zadań własnych gminy, uchwały rady gminy o ustaleniu przebiegu dróg gminnych m. Sieradza. Jak wynikało z wniosku o udostępnienie informacji publicznej, dokumenty te miały być w postaci kserokopii czarno-białej, sposób ich odbioru został wskazany jako osobisty przez wnioskodawcę. Dokumenty, których żądał wnioskodawca zostały przygotowane (oprócz uchwały rady gminy m. Sieradza wskazującej, iż działka nr 200 została zajęta pod drogę publiczną do wykonywania zadań własnych gminy, bowiem taka uchwała nie została nigdy podjęta). W dniu 29 marca 2013 roku Pan Ryszard Majchrzak zgłosił się do Referatu Gospodarki Gruntami w/m, w którym to dniu zapoznał się z przygotowaną informacją publiczną. Po oglądzie przygotowanych dokumentów stwierdził, iż są one niepełne, po czym wziął z sobą kserokopię uchwały o przebiegu dróg gminnych, nie uiszczając przy tym należnej opłaty związanej z kosztami przygotowanych dokumentów. W dniu 5 kwietnia br. pracownik Referatu Gospodarki Gruntami zadzwonił do Pana Majchrzaka o dopełnienie wniesienia należnej opłaty. W dniu 8 kwietnia 2013 r., Pan Majchrzak zwrócił do Referatu Gospodarki Gruntami pobraną kserokopię dokumentu. Na tę okoliczność została sporządzona notatka służbowa (w załączeniu, wraz z żądanymi przez Pana Majchrzaka dokumentami).

Biorąc pod uwagę fakt, że działka 200 będąca drogą dojazdową do okolicznych pól stanowiącą własność Skarbu Państwa uwidoczniła w księdze wieczystej, nie będąca drogą gminną, powiatową, wojewódzką, ani też krajową, a będącą w dniu 27 maja 1990 r. w posiadaniu Urzędu Miasta Sieradza,

podlegała więc komunalizacji na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych z dnia 10 maja 1990 roku. W tym trybie też, została nieodpłatnie nabyta od Skarbu Państwa przez gminę Miasto Sieradz jako mienie komunalne. Zawarte zarzuty są niezasadne, ponieważ jak wynika z dokumentów archiwalnych Starostwa Powiatowego w Sieradzu działka 200 (dawna działka 262), była w pierwszych rejestrach do założenia ewidencji gruntów wsi Męka Księża zapisana w pozycji rejestrowej Skarbu Państwa Wydział Komunikacji Powiatowej Rady Narodowej w Sieradzu, a więc nie stanowiła gruntów wspólnych Wspólnoty Gruntowej wsi Męka Księża. Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, nieruchomości zajęte pod cele publiczne (a takim jest wymieniona działka) nie mogą wchodzić w skład gruntów wspólnych wspólnot gruntowych. Nieprawdą jest również, że dokumenty złożone w ramach komunalizacji do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi zostały sfalszowane. Wszystkie składne wnioski o komunalizację są ze szczególną starannością sprawdzane przez wykwalifikowane służby Wojewody. W kontekście przedstawionej sprawy, członkowie Komisji Rewizyjnej zapoznali się z umową Nr 6/2012 zawartą w dniu 6 lutego 2012 r. pomiędzy Gminą Miasto Sieradz, a Firmą „Bud-Trans” w sprawie przebudowy drogi, oraz umową Nr WIK-D.19/2012 z dnia 4 września 2012 r. Decyzję w sprawie nabycia gruntów, między innymi działki nr 200, w celu przebudowy drogi wewnętrznej, na odcinku od skrzyżowania z drogą wojewódzką ul. Uniejowskiej do zjazdu do Spółki „Juma” podjęła uchwałą Rada Miejska w Sieradzu, uznając, że przebudowa drogi z udziałem przedsiębiorcy jest niezbędna w celu poprawy parametrów technicznych drogi.

Rozpatrując zarzuty postawione przez Pana Ryszarda Majchrzaka Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sieradzu stwierdziła, iż decyzja w sprawie komunalizacji działki nr 200 jest decyzją administracyjną dotyczącą wyłącznie stron mających interes prawny w sprawie, tj. Gminy Miasto Sieradz i Skarbu Państwa. Nie mniej jednak zgodnie z art. 28 KPA tj. *Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek*. Pan Ryszard Majchrzak stroną w tym postępowaniu nie był i nie jest, ponieważ nie wykazał jak dotychczas swojego interesu prawnego w tej sprawie. **Zatem nie jest uprawnionym do żądania czynności organu w sprawie komunalizacji przedmiotowej nieruchomości.** Komisja nie dopatrzyła się posłużenia się przez Prezydenta Miasta Sieradza fałszywymi informacjami czy dokumentami w postępowaniu przed Wojewodą. Jeżeli Skarżący jest jednak przekonany o takim stanie rzeczy, to należy zauważyć, iż czyn taki jest przestępstwem, i na art. 304 § 1 Kodeksu postępowania karnego skarżący ma społeczny obowiązek złożyć stosowne zawiadomienie o jego popełnieniu prokuratorowi lub Policji.

3. Naruszenie praworządności.

Skarżący podnosi: *„Odpowiedź na pytanie: Czy takie działanie wynika z przepisów? Jakich?”*

Odpowiedział Pan, że z przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami – Rozdział 7 udział w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej. Całkowite pudło. Przepisy tego rozdziału nie stanowią, że opłaty adiacenckiej można stosować wybiórczo. Obciążenie tylko 37% mieszkańców opłatami adiacenckimi, dla których termin naliczenia opłaty minął 30 grudnia 2012 r. jest działaniem wyjątkowo szkodliwym – narusza zasadę sprawiedliwości społecznej, podrywa zaufanie do organów władzy publicznej.

Komisja Rewizyjna stwierdziła, że ustalenie opłaty adiacenckiej z tytułu wzrostu wartości nieruchomości spowodowanej wybudowaniem urządzeń infrastruktury technicznej wynika z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.) oraz uchwały Nr 155/XVII/2000 Rady Miejskiej w Sieradzu z dnia 24 lutego 2000 r., w sprawie ustalenia wysokości stawki procentowej opłaty adiacenckiej.

O ustalaniu tych opłat i ich naliczaniu traktuje rozdział 7 „Udział w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej” wskazanej ustawy.

O tym, które nieruchomości objęte są opłatą adiacencką z powyższego tytułu, rozstrzyga art. 143 ust. 1 przywołanej ustawy, który mówi, iż „przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do nieruchomości bez względu na ich rodzaj i położenie, jeżeli urządzenia infrastruktury technicznej zostały wybudowane z udziałem środków Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, z wyłączeniem

nieruchomości przeznaczonych w planie miejscowym rolne i leśne, a w przypadku braku planu miejscowego do nieruchomości wykorzystywanych na cele rolne i leśne. Przepis art. 92 ust. 2 stosuje się odpowiednio.” Przepis ten stanowi: „za nieruchomości wykorzystywane na cele rolne i leśne uznaje się nieruchomości wykazane w katastrze nieruchomości jako użytki rolne albo grunty leśne, grunty zadrzewione i zakrzewione oraz wchodzące w skład nieruchomości rolnych użytki kopalne i drogi, jeżeli nie ustalona dla nich warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.”

Art. 145. ust. 1. ustawy stanowi, iż: „Wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, ustalić opłatę adiacencką każdorazowo po stworzeniu warunków do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej albo po stworzeniu warunków do korzystania z wybudowanej drogi.” Jak wynika przytoczonych wyżej przepisów prawa nie wszystkie nieruchomości podlegają ustaleniu opłaty adiacenckiej. Znajduje to odzwierciedlenie w skontrolowanej dokumentacji. Opłaty adiacenckie ustalone zostały dla nieruchomości spełniających ustawowe przesłanki do naliczania opłaty, czyli:

- funkcjonowanie uchwały Rady Miejskiej o ustaleniu stawki procentowej,
- stworzenie warunków do podłączenia nieruchomości do wybudowanej sieci,
- udział środków, między innymi gminy, w budowie urządzeń infrastruktury technicznej ,
- decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nieruchomości,
- plan zagospodarowania przestrzennego,
- wykazany przez biegłego wzrost wartości nieruchomości.

Po spełnieniu tych warunków Prezydent Miasta jest zobowiązany do ustalenia opłaty adiacenckiej. W przypadku, gdy przesłanki naliczenia opłaty adiacenckiej nie są spełnione, Prezydent nie może jej rzecz jasna zgodnie z prawem naliczyć. Takie przypadki mają miejsce. Prezydent Miasta Sieradza przy ustalaniu opłaty adiacenckiej nie działał wybiórczo, poprzez uznaniowość czy arbitralność, ale zgodnie z prawem ustalał opłatę tylko w tych przypadkach, w których pozwalają na to przepisy prawa. Poczucie niesprawiedliwości czy wrażenie nierównego traktowania wśród właścicieli nieruchomości wynika z treści przywołanych przepisów ustawy, które pozwalają na ustalenie opłaty dla niektórych nieruchomości, jak również z niezgodności faktycznego charakteru niektórych działek z wykazaniem w katastrze nieruchomości (jako użytki rolne albo grunty leśne). Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sieradzu, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i zważywszy na powyższą argumentację uznała skargę za bezzasadną. **Biorąc pod uwagę powyższe, skargę Pana Ryszarda Majchrzaka uznaje się za bezzasadną.** Rada Miejska w Sieradzu informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a. Stosownie do art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.